

RÖVIDÍTÉSEK

Szótárunk rendszeresen használja a közkeletű és a szakterületeken általában használatos rövidítéseket (nagy részük megvan *A magyar helyesírás szabályaiban*), de jegyzékünk ezeket nem sorolja fel (ilyenek: ill., pl., v.; cm, km; db; sz.; ua., uo.).

Szótári rövidítéseinket toldalékolva és összetett szók tagjaiként is használjuk (pl. mn, mn-vel; vki, vkihez; szn, sorszn, tőszn-vel).

Értelmezésben és szemléltető példában rövidítéseink kis és nagy kezdőbetűvel egyaránt előfordulnak (pl. m-rész, M-rész).

A rövidítések feloldása, magyarázata után levő (nyelvt.) azt jelenti, hogy a rövidítés így csak nyelvtani kifejezésekben szerepel.

A rövidítés feloldása, magyarázata után levő (etim.) azt jelenti, hogy a rövidítés így csak a szócikk végén, az etimológiai tájékoztatásban szerepel.

af	alapfok (nyelvt.)
afr	vmely (fekete-)afrikai őslakó nép nyelvéből eredő szó (etim.)
alanytalan	csak egysz 3. sz-ben, alany nélkül (nyelvt.)
Áll	állattan; állattenyésztés; állategészségügy
Államig	államigazgatás
állathív	állathívogató szó (etim.)
állatter	állatterelő szó (etim.)
állítm	állítmány (nyelvt.)
ált	általános (nyelvt.)
ált.	általában; általános
ang	angol (etim.)
aram	arameus (etim.)
argó	argó, argotikus szó, kifejezés, jelentés
Ásv	ásványtan
átv is	átvitt, képes értelemben is
Bánya	bányászat
Biol	biológia, élettudomány
birt	birtokos (nyelvt.)
biz	a bizalmas, közvetlen, fesztelen hangú társalgásra jellemző, a választékosabb v. a hiv. érintkezésben nem haszn.
blg	bolgár (etim.)
Bonc	bonctan, anatómia
cig	cigány (etim.)
Csill	csillagászat
durva	sértően, megalázóan, gyak. kakofemisztikusan nyers
egyipt	egyiptomi (etim.)
egysz	egyes szám (nyelvt.)
el.	vmely nyelv (pl. a latin, a görög) elemeiből alkotott (műveltség)szó (etim.)
elav	elavult
Ép	építész, építőipar
Erd	erdész; fafeldolgozás
erd. m-ban:	erdélyi magyar nyelvhaszn
es.	esetleg
ész.	etimológiában: északi (pl. északi germán)
ev.	evangélikus(ok) vallási szóhaszn
felsz mód	felszólító mód (nyelvt.)
felt mód	feltételes mód (nyelvt.)
Fényk	fényképészet, fényképezés
ff	felsőfok (nyelvt.)
fgr	finnugor; ősi örökség az uráli, a finnugor vagy az ugor alapnyelvből (etim.)
Fil	filozófia
Film	filmszakma, filmművészet
Fiz	fizika
flam	flamand (etim.)

fn	főnév (nyelvt.)
<i>Föld</i>	földrajz; földtan
főm	főmondat (nyelvt.)
fr	francia (etim.)
<i>Gépk</i>	gépkocsizás; a gépjárművekkel kapcs.
germ	germán (etim.)
gör	görög (etim.)
gör. kat.	görög katolikus(ok vallási szóhaszn)
<i>gúny</i>	gúnyos(an)
gyak.	gyakori; gyakran
gyerm	gyermeknyelvi eredetű szó (etim.)
<i>gyerm</i>	a gyermeknyelvben haszn.
<i>Hajó</i>	hajózás
<i>Hal</i>	halászat; horgászat
hangf	hangfestő szó (etim.)
hangkit	önkéntelen hangkitörésből eredő szó (etim.)
hangut	hangutánzó szó (etim.)
haszn	használat(ban) (nyelvt.)
haszn.	használatos(an); használt
hat	határozó (nyelvt.)
heb	héber (etim.)
<i>hiv</i>	hivatalos, ill. a hivatali nyelvben haszn.
hiv.	hivatalos(an)
holl	holland (etim.)
hsz	határozószó (nyelvt.)
htl	határozatlan (nyelvt.)
ign	igenév (nyelvt.)
ik	igekötő (nyelvt.)
<i>Inf</i>	informatika
<i>Ipar</i>	ált. az iparban haszn., ill. a szótárunkban külön nem jelölt vmely iparágban (az asztalos-, a bőr-, a cipésziparban, a kertészetben stb.) haszn.
<i>irod</i>	csak a szépirodalomban, a költészetben haszn., gyak. könyvnyelvi
<i>Irodta</i>	irodalomtudomány (irodalomelmélet, irodalomtörténet, stilisztika, verstan stb.)
<i>Isk</i>	az iskolai életben, az oktatásban, ill. a neveléstanban haszn.
isz	indulatszó (nyelvt.)
izr.	izraelita; izraeliták vallási szóhaszn
jap	japán (etim.)
<i>Ját</i>	a játékokkal (gyermekjátékokkal, társasjátékokkal, kártyajátékokkal – köztük a briddzsel – stb.) kapcs. haszn.
jelen	jelen idő (nyelvt.)
jidd	jiddis (etim.)
<i>Jog</i>	jogtudomány; igazságszolgáltatás
jövő	jövő idő (nyelvt.)
kapcs.	kapcsolatos(an)
kárp. m- ban:	kárpátaljai magyar nyelvhaszn
<i>Kat</i>	katonaság, katonai szolgálat
kat.	katolikus(ok vallási szóhaszn)
<i>kedvesk</i>	kedveskedő, enyelgő; kedveskedően, enyelegve
<i>Ker</i>	kereskedelem
kf	középfok (nyelvt.)
kif	vminek a kifejezése (csak ragozva, pl. kif-ére)
kif-(ek)ben	közkeletű kifejezés(ek)ben, állandósult szókapcsolat(ok)ban
<i>kiv</i>	kiveszőben, elavulóban
<i>Koh</i>	kohászat
<i>Konyha</i>	konyhaművészet, szakácsmesterség, ételek készítése; cukrászat
köv.	következő(en)
<i>Közg</i>	közgazdaságtan
<i>Közl</i>	közúti közlekedés
ksz	kötőszó (nyelvt.)
kül.	különösen, főképp

lat	latin (etim.)
le	lengyel (etim.)
<i>Lélt</i>	lélektan
litv	litván (etim.)
m	mondat (nyelvt.); magyar (etim.)
<i>Mat</i>	matematika; mértan
mellékm	mellékmondat (nyelvt.)
<i>Met</i>	meteorológia
<i>Mezőg</i>	mezőgazdaság
<i>Mit</i>	mitológia
mn	melléknév (nyelvt.)
Mo.	Magyarország
m-rész	mondatrész (nyelvt.)
msz	mondatszó (nyelvt.)
múlt	múlt idő (nyelvt.)
mut	mutató (nyelvt.)
<i>Műsz</i>	műszaki nyelv; technika, technológia
<i>Műv</i>	képzőművészetek, művészettörténet
ném	német (etim.)
<i>nem hiv</i>	hivatalosan nem haszn., nem szakszerű
<i>nép</i>	országszerte ismert népi, népnyelvi; népies (stílusban)
<i>Népr</i>	néprajz(i)
névm	névmás (nyelvt.)
nk:	nemzetközi szó (a kettőspont után annak a nyelvnek a neve áll, amelynek a legfőbb része volt a szó nemzetközivé tételében) (etim.)
norv	norvég (etim.)
<i>Növ</i>	növénytan
nu	névutó (nyelvt.)
ny.	etimológiában: nyugati (pl. nyugati szláv)
<i>Nyelvt</i>	nyelvtudomány; nyelvtan
<i>Nyomda</i>	nyomdászat
óész. germ	óészaki germán (etim.)
ol	olasz (etim.)
óor	óorosz (etim.)
or	orosz (etim.)
ort.	(keresztény) ortodox(ok vallási szóhaszn)
<i>Orvos</i>	orvostudomány; gyógyszerészet; egészségügy
<i>pejor</i>	pejoratív(an), rosszalló(an), elítélő(en), lekicsinylő(en)
<i>PéNZ</i>	pénzügy(tan); bankszakma
<i>Pol</i>	politika; politikai élet
port	portugál (etim.)
<i>Posta</i>	postaügy; a posta munkájával kapcs.
prot.	protestáns(ok vallási szóhaszn)
prov	provanszál (etim.)
ref.	református(ok vallási szóhaszn)
<i>rég</i>	régies(en)
rendszerint	rendszerint
<i>Rep</i>	repüléstan; a repüléssel kapcs.
<i>ritk</i>	ritka, ritkán haszn.
ritk.	ritka; ritkán (értelmezésben)
r. kat.	római katolikus(ok vallási szóhaszn)
rom	román (etim.)
<i>Ruha</i>	ruházati ipar; az öltözködéssel kapcs.
<i>sajtó</i>	sajtónyelvi
sp	spanyol (etim.)
<i>Sp</i>	sportnyelvi; a sportágak (köztük a sakkozás) és a sportélet nyelvében haszn.
sz	személy (nyelvt.)
Sz:	szólás(mód)
szb-hv	szerb-horvát (etim.)
szem névm	személyes névmás (nyelvt.)
<i>szépítő</i>	szépítő(en), körülíró(an), eufemisztikus(an) – gyak. durva v. illetlen szavak

	helyett
Szh:	szóláshasonlat
<i>Szính</i>	színház, színművészet
Szj:	szójárás
szjel	(birtokos) személyjel (nyelvt.)
szlk	szlovák (etim.)
szl. m- ban:	szlovákiai magyar nyelvhaszn
szln	szlovén (etim.)
szn	számnév (nyelvt.)
<i>Szociol</i>	szociológia
szóhaszn	szóhasználat(ban); vkinek, vminek a szóhasználatában
<i>Szőlő</i>	szőlőművelés, szőlészet; borászat
szrag	személyrag (nyelvt.)
sztl	személytelen (nyelvt.)
<i>táj</i>	tájszó; táji, csak egy-két nyelvjárásban élő
<i>Tánc</i>	táncművészet; a táncokkal, a táncolással kapcs.
<i>Táv</i>	távközlés, híradástechnika; rádiózás; televíziózás
tbsz	többes szám (nyelvt.)
<i>Tex</i>	szövőipar; a textilanyagokkal kapcs.
tn	tárgyatlan (nyelvt.)
(t. n.)	tárgy nélkül; a tárgy kitétele nélkül (nyelvt.)
tör	etimológiában: török (baskír, jakut, oszmán-török, tatár, ujjur stb.)
<i>Tört</i>	történettudomány; történelem
<i>trágár</i>	tabusított megnevezéseket (gyak. tüntetően) használó beszédmódra jellemző, szeméremszertően illetlen
<i>tréf</i>	tréfás(an), kedélyeskedő(en)
ts	tárgyas (nyelvt.)
<i>Tud</i>	a tudományos nyelvben haszn.
<i>túlzó</i>	túlzó, alapjelentéséhez mérve vmely képtelenséget tartalmazó
újlat	újlatin (etim.)
ukr	ukrán (etim.)
<i>Úrh</i>	úrhajózás; úrkutatás
<i>Üz</i>	az üzemi, vállalati élettel kapcs.
<i>Vad</i>	vadászat
<i>vál</i>	a választékos, igényes, emelkedettebb stílusban haszn.
<i>Vall</i>	vallási; az egyházi élettel kapcs.
<i>Vasút</i>	vasútügy; a vasúti közlekedéssel kapcs.
<i>Vegy</i>	kémia; vegyi ipar
vhol	valahol
vhonnan	valahonnan
vhova	valahova
<i>Vill</i>	villamosság; villanyszerelés
vki	valaki
vmely	valamely
vmerre	valamerre
vmi	valami
vmilyen	valamilyen
von	vonatkozó (nyelvt.)
vonatk.	vonatkozó(an), vonatkozólag
vszó:	vándorszó (a kettőspont után annak a nyelvnek a neve áll, amelynek a szó elterjedésében a legfőbb része volt) (etim.)
<i>vulg</i>	kirívóan igénytelen beszédmódra jellemző, bántóan közönséges, alantas
<i>Zene</i>	zene(i), zenetudomány